

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2007, sp. zn. KÚOK/121980/2006/OSV - SP/7025/SD - 251, č. j. KUOK 171/2007, o námitce podjatosti,

takto:

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslava Drahošová **není** vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 2/2007.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 5. 2010, č. j. 38 Cad 2/2007 - 121, byla zamítnuta žaloba žalobce proti shora označenému rozhodnutí žalovaného o dávce sociální péče. Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 4. 6. 2010 kasační stížnost, v níž mimo jiné namítl, že ve věci rozhodovala vyloučená soudkyně JUDr. Bohuslava Drahošová, jež rozhoduje o věcech bez veřejného projednání. K výzvě soudu, aby námitku podjatosti odůvodnil, stěžovatel upřesnil, že uvedená soudkyně „opisuje své plagiáty“ a neplní závazné pokyny Nejvyššího správního soudu. To vše zakládá pochybnost o nestrannosti této předsedkyně senátu, i všech dalších soudců Krajského soudu v Ostravě ve smyslu § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“).

Soudkyně JUDr. Bohuslava Drahošová v písemném vyjádření k námitce podjatosti uvedla, že k věci ani účastníkům řízení nemá žádný osobní vztah, a z toho důvodu má za to, že není z projednávání a rozhodnutí věci vyloučena.

O kasační stížnosti dosud nebylo rozhodnuto. Zdejší soud posoudil námitku podjatosti uvedené soudkyně samostatně, i když tato byla vznesena v kasační stížnosti ze dne 4. 6. 2010, doručené krajskému soudu dne 8. 6. 2010, tedy až poté, co krajský soud vydal rozsudek ve věci samé. Vzhledem k tomu, že podle § 108 odst. 1 s. ř. s. krajský soud před odesláním kasační stížnosti se spisy Nejvyššímu správnímu soudu činí různé úkony, a v rámci toho často vydává rozhodnutí procesní povahy, která se závažným způsobem dotýkají právního postavení účastníků a u nichž je třeba, aby byla vydána nepodjatými soudci, rozhodl Nejvyšší správní soud o tomto návrhu samostatně předtím, než se bude rozhodovat o kasační stížnosti ve věci samé (srov. též usnesení zdejšího soudu ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 - 34). Zdejší soud v citovaném usnesení rovněž dovodil, že je-li účastníkem vznesena námitka podjatosti

všech soudců určitého soudu, a přitom je již zřejmé, kterému soudci je či bude věc přidělena, je účelné zabývat se otázkou podjatosti jiných než těchto soudců jen za předpokladu, že u nich bude shledán důvod vyloučení. Proto, shledá-li zdejší soud důvod k vyloučení soudkyně JUDr. Bohuslavy Drahošové, která byla soudkyní ve věci žaloby stěžovatele vedené pod sp. zn. 38 Cad 2/2007, bude se zabývat též námitkou nestrannosti „dalších soudců Krajského soudu v Ostravě“, jak požadoval stěžovatel.

Při posouzení důvodnosti námítky podjatosti Nejvyšší správní soud vychází z § 8 odst. 1 s. ř. s., podle něhož jsou soudci „*vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*“

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Pokud jde o důvody uvedené ve větě první v § 8 odst. 1 s. ř. s., poměr k věci může vyplývat především z přímého zájmu soudce na projednávané věci, který může být založen například příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, případně může jít o vztah ekonomické závislosti. Takové důvody zde dány nebyly, ani je stěžovatel neuváděl. Z obsahu spisu dále nevyplývá, že by se soudkyně JUDr. Bohuslava Drahošová jakkoli podílela na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Podílením se na rozhodování věci v předchozím soudním řízení se přitom myslí rozhodování o téže věci na soudu nižšího stupně (srov. usnesení zdejšího soudu ve věci sp. zn. Nao 2/2003 ze dne 19. 3. 2006). Takové skutečnosti stěžovatel neuváděl. Stěžovatel naopak uváděl námítky, které by se daly spíše podřadit pod poslední větu § 8 odst. 1 s. ř. s., tedy pod postup soudkyně v řízení o projednávané věci nebo pod rozhodování v jiných věcech. Jednalo se zejména o tvrzení, že soudkyně opisuje, ignoruje právní názory Nejvyššího správního soudu, rozhoduje rozsudky, které nemají podklad ve veřejném projednání věci. Tyto okolnosti ovšem nejsou podle citovaného ustanovení důvodem k vyloučení soudce.

Zdejší soud tedy konstatuje, že okolnosti, v nichž stěžovatel spatřoval podjatost soudkyně, nejsou důvodem k vyloučení soudkyně JUDr. Bohuslavy Drahošové z projednávání a rozhodování předmětné věci. Dalšími skutečnostmi nebyla námitka stěžovatele odůvodněna. Ani nad rámec uplatněných námitek Nejvyšší správní soud nezjistil okolnosti nasvědčující podjatosti soudkyně JUDr. Bohuslavy Drahošové a přihlédl rovněž k tomu, že sama soudkyně si takových okolností není vědoma, proto neshledal důvodným návrh stěžovatele na vyloučení této soudkyně Krajského soudu v Ostravě z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 38 Cad 2/2007. Vzhledem k tomu, že zákonnou soudkyní neshledal zdejší soud vyloučenou podle § 8 odst. 1 s. ř. s., neposuzoval již samostatně možnou podjatost ostatních soudců Krajského soudu v Ostravě namítanou stěžovatelem (viz výše).

Nad rámec uvedeného stěžovatel v reakci na poučení o složení senátu rozhodujícího v této věci namítl podjatost všech soudců zdejšího soudu. Vzhledem k tomu, že z tohoto podání

stěžovatele nebylo patrné, vůči kterým soudcům byla námitka podjatosti vznesena, z jakých důvodů lze pochybovat o podjatosti a kdy se stěžovatel o důvodech pro vyloučení soudců dozvěděl, zdejší soud stěžovatele vyzval k doplnění těchto údajů. Přes tuto výzvu soudu stěžovatel tyto informace ve svém následném podání neupřesnil. Z toho důvodu nemohl Nejvyšší správní soud tuto námitku projednat.

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že kasační stížnost a doplnění kasační stížnosti totožného znění podal stěžovatel i proti rozsudkům Krajského soudu v Ostravě ve věcech vedených pod sp. zn. 38 Cad 10/2005 a sp. zn. 38 Cad 33/2006. V uvedených kasačních stížnostech stěžovatel zpochybnil nepodjatost soudkyně JUDr. Bohuslavy Drahošové z těch samých důvodů a zdejší soud byl proto při rozhodování o nyní posuzovaném návrhu veden obdobnými důvody jako ve svých rozhodnutích o těchto dalších návrzích na vyloučení uvedené soudkyně (srov. usnesení ze dne 27. 10. 2010, č. j. Nao 86/2010 - 225, a usnesení ze dne 30. 11. 2010, č. j. Nao 83/2010 - 171).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. listopadu 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu